

Projektbeskrivelse for Kærligheden igen

Kærligheden igen bliver to kulturelle weekender på Amager. Der vil være performances, udstillinger, musik/lydkunst og oplæsning ved kunstnere, musikere og forfattere fra Københavns kunst-, musik- og litteraturscene. Aktiviteten vil foregå i mit atelierfællesskab på Vermlandsgade 75, som jeg deler med fire andre kunstnere. Der vil være en lys- og lydperson tilknyttet ift. afvikling, samt en fotograf, der dokumenterer aktiviteten på film og foto.

Jeg vil indgå i et samarbejde med fire-fem af de inviterede kunstnere og vi vil i hver af de to weekender, sammen udvikle udstilling og performances, der kan opleves hver dag i de pågældende weekender. Dette vil sige, at min rolle hver gang er dobbelt, som både kurator og kunstner. På denne måde spænder jeg både min egen og de inviterede kunstners praksis ud og udfordrer egne og deres opfattelser af kunst samt anskuelsen af nødvendigheden af kærlighed, altruisme, samhørighed, klima, biodiversitet og inklusion. Det performative element skal forstås i bred forstand ift. de involverede kunstnere og kunstarter og vil være gennemgående for aktiviteterne.

Vi forholder os til titlen Kærligheden igen. Titlen skal forstås som flertydig. Den kan både læses som en tabt kærlighed, man får eller ønsker sig igen, som en ny kærlighed, eller som kærlighed mellem folket, til naturen, mennesker imellem, som kommer igen efter en mere kold periode. Endelig kan den opfattes cyklisk, som at kærligheden hele tiden kommer igen og igen i en uendelig strøm. Det grundlæggende koncept for aktiviteten er kærlighed. Konceptet udfoldes omkring begreberne altruisme og samhørighed. Aktiviteten tematiserer således på et nært plan kærlighed mellem mennesker. På det større plan er klima, biodiversitet og inklusion i fokus, der i alle tre tilfælde kræver vilje til kærlighed og samhørighed på et overordnet plan.

Jeg vil gerne invitere lokalbefolkning, såvel som kunstinstitutioner og kunstnere ind. Aktiviteten skal pege på kunst som et fællesskab, der ikke nødvendigvis skal forstås, men med største nødvendighed skal opleves. Opleves ikke kun af os, der allerede lever med den i os og udenom os, men af en bred befolkning. Kunst skal have plads og opmærksomhed for at kunne virke og tage del i samfundet, ikke stå udenfor, selvom den godt kan komme fra et helt andet sted, end de fleste menneskers liv og hverdag tager afsæt i.

